DOMSTOLEN

De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

ÆNDRING AF PROCESREGLEMENTET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS MED HENBLIK PÅ AT ÅBNE MULIGHED FOR, AT RETTEN SÆTTES AF EN ENKELT DOMMER

af 17. maj 1999

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS HAR —

under henvisning til artikel 225 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til artikel 32 d i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til artikel 140 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Fællesskabs Domstol,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ([1]) og akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union samt Rådets afgørelse 1999/291/EF, EKSF, Euratom af 26. april 1999 ([2]),

under henvisning til Domstolens samtykke,

under henvisning til Rådets enstemmige godkendelse afgivet den 26. april 1999, og

ud fra følgende betragtninger:

Det bestemmes i artikel 2, stk. 4, i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988, som ændret ved Rådets afgørelse 1999/291/EF, EKSF, Euratom af 26. april 1999, at Retten i visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan sættes af en enkelt dommer;

muligheden herfor bør benyttes, og det bør i Rettens procesreglement fastsættes, i hvilke tilfælde det kan overlades til en enkelt dommer at træffe afgørelse i en sag, og hvorledes en sag kan påkendes af en enkelt dommer;

FASTSAT FØLGENDE ÆNDRINGER I SIT PROCESREGLEMENT:

Artikel 1

Procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, som fastsat den 2. maj 1991 ([3]) og som ændret den 15. september 1994 ([4]), den 17. februar 1995 ([5]), den 6. juli 1995 ([6]) og den 12. marts 1997 ([7]), ændres således:

([1]) EFT L 319 af 25.11.1988, s. 1. Afgørelsen er ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom,EKSF,EØF af 8.6.1993 (EFT L 144 af 16.6.1993, s. 21) og Rådets afgørelse 94/149/EKSF,EF af 7.3.1994 (EFT L 66 af 10.3.1994, s. 29).
([2]) EFT L 114 af 1.5.1999, s. 52.
([3]) EFT L 136 af 30.5.1991, s. 1.
([4]) EFT L 249 af 24.9.1994, s. 17.
([5]) EFT L 44 af 28.2.1995, s. 64.
([6]) EFT L 172 af 22.7.1995, s. 3.
([7]) EFT L 103 af 19.4.1997, s. 6, som berigtiget i EFT L 351 af 23.12.1997, s. 72.

1) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Sager kan, når de på de betingelser, der er fastsat i artikel 14, artikel 51, artikel 124, artikel 127, stk. 1, og artikel 129, stk. 2, behandles af en enkelt dommer, påkendes af denne.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende punktum:

»Når en sag behandles af en enkelt dommer, dækker udtrykket »Retten« i dette reglement den pågældende dommer.«

2) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit bliver artikel 14, § l, og andet afsnit udgår.

b) Følgende stykker tilføjes:

»§ 2

1. Følgende sager kan, når de er henvist til en afdeling bestående af tre dommere, behandles af den refererende dommer, der træffer afgørelse som eneste dommer, for så vidt sagen findes egnet til at blive afgjort på denne måde, idet den ikke rejser juridiske eller faktiske problemer, er af begrænset betydning, og der ikke foreligger særlige omstændigheder i øvrigt, og for så vidt beslutning herom er truffet på de i artikel 51 fastsatte betingelser:

a) sager anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 236 og Euratom-traktatens artikel 152

b) sager anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 230, stk. 4, artikel 232, stk. 3, og artikel 235, EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, artikel 35 og artikel 40, stk. 1 og 2, samt Euratom-traktatens artikel 146, stk. 4, artikel 148, stk. 3, og artikel 151, som kun rejser spørgsmål, der allerede er afgjort i retspraksis, eller som indgår i en række af sager med samme genstand, hvoraf en sag allerede er afgjort ved en endelig afgørelse

c) sager anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 238, EKSF-traktatens artikel 42 og Euratom-traktatens artikel 153.

2. En sag kan ikke behandles af en enkelt dommer

a) når der rejses spørgsmål om lovligheden af en generel retsakt

b) når den vedrører:

— konkurrencereglerne og reglerne om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser

— reglerne om statsstøtte

— reglerne vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger

— reglerne om de fælles markedsordninger inden for landbruget, bortset fra sager, der indgår i en række af sager med samme genstand, hvoraf en sag allerede er afgjort ved en endelig afgørelse

c) i de i artikel 130, stk. 1, omhandlede tilfælde.

3. Den dommer, der som eneste dommer behandler sagen, henviser denne til afdelingen, hvis han finder, at betingelserne for, at han kan behandle sagen, ikke længere er opfyldt.

§3

Beslutning om henvisning som omhandlet i stk. 1 og 2 træffes på de i artikel 51 fastsatte betingelser.«

3) I artikel 16 tilføjes følgende afsnit:

»I sager, der henvises til en enkelt dommer, udøves præsidentens beføjelser, bortset fra de i artikel 105 og 106 omhandlede beføjelser, af denne dommer.«

4) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»§ 5

Har den dommer, der som eneste dommer behandler sagen, forfald, udpeger præsidenten i stedet en anden dommer.«

5) Artikel 51 affattes således:

»*Artikel 51*

§1

I de i artikel 14 omhandlede tilfælde kan den afdeling, som behandler sagen, til enhver tid af egen drift eller på begæring af en part foreslå Rettens plenum, at sagen henvises til dette eller til en afdeling bestående af et andet antal dommere. Rettens plenum træffer efter at have hørt parterne og generaladvokaten beslutning om, hvorvidt forslaget om henvisning skal følges.

Sagen skal fortsat behandles af eller henvises til en afdeling bestående af fem dommere, såfremt en medlemsstat eller en institution, der er part i sagen, forlanger det.

§2

Beslutning om, at sagen i de i artikel 14, stk. 2, omhandlede tilfælde skal behandles af en enkelt dommer, træffes, efter at parterne er hørt, med enstemmighed af den afdeling bestående af tre dommere, som sagen er henvist til.

Sagen skal fortsat behandles af eller henvises til den afdeling, den refererende dommer tilhører, såfremt en medlemsstat eller en institution, der er part i sagen, modsætter sig, at sagen behandles af en enkelt dommer.«

6) I artikel 118 foretages følgende ændringer:

a) Følgende nye paragraf indsættes:

»§ 2a

Ophæver Domstolen en dom eller en kendelse, der er afsagt af en enkelt dommer, henviser Rettens præsident sagen til en afdeling bestående af tre dommere, som denne dommer ikke tilhører.«

b) I paragraf 3 erstattes ordene »stk. 1 og 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14«, af »stk. 1, 2 og 2a, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 1«.

7) I artikel 124 tilføjes følgende punktum:

»Hvis dommen er blevet afsagt af en enkelt dommer, behandles tredjemandsindsigelsen af denne dommer.«

8) I artikel 127, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Hvis dommen er blevet afsagt af en enkelt dommer, behandles begæringen om ekstraordinær genoptagelse af denne dommer.«

9) I artikel 129, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»Hvis dommen er blevet afsagt af en enkelt dommer, behandles begæringen om fortolkning af denne dommer.«

Artikel 2

Disse ændringer, som har retsgyldighed på de sprog, der er nævnt i procesreglementets artikel 35, stk. 1, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De træder i kraft den første dag i den anden måned efter offentliggørelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. maj 1999.

Justitssekretæren H. JUNG

Præsidenten B. VESTERDORF